

Sygn. akt: I C 2549/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Pozlewicz-Szymańska

Protokolant: sekretarz sądowy Wioletta Mróz

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2017r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa C. G. (1) i B. T. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki C. G. (1) kwotę 65.000,00 zł (sześćdziesiąt pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 30.11.2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki C. G. (1) kwotę 8.667,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki B. T. (1) kwotę 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 15.02.2017 r. do dnia zapłaty oddalając dalej idące powództwo;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki B. T. (1) kwotę 500,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, wzajemnie znosząc pozostałe koszty procesu.

I C 2549/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 27 lipca 2017 roku skierowanym przeciwko stronie pozwanej (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. powódki C. G. (1) oraz B. T. (1) wniosły o zasądzenie na ich rzecz zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych na podstawie art. 488 k.c. wobec śmierci krewnego w wypadku samochodowy. Powódka C. G. (1), będąca żoną zmarłego J. G. domagała się zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz kwoty 65.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 listopada 2016 roku do dnia zapłaty natomiast powódka B. T. (1), będąca siostrą poszkodowanego wniosła o zasądzenie kwoty 20.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 lutego 2017 roku do dnia zapłaty. Niezależnie od powyższego powódki wniosły o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej oraz opłaty od udzielonych pełnomocnictw. Uzasadniając swoje stanowisko wskazały, że J. G. poniósł śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego, który miał miejsce w dniu 09 stycznia 1998 roku na terenie N.. Wyjaśniły, że sprawca szkody miał w dacie zdarzenia wykupione ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym. Argumentowały, że śmierć krewnego zerwała więź emocjonalną łączącą je z poszkodowanym, a nadto wywołała u nich szok, przygnębienie, smutek i rozciągającą się czasie żalobę, uzasadniające żądanie pozwu. Powódka C. G. (1) wskazała, że śmierć męża była

szczególnie dotkliwa, gdyż doszło do niej w dzień jej urodzin, a w przed dzień kolejnej rocznicy ślubu. Mąż zamierzał zrobić jej niespodziankę wracając wcześniej do domu. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powódce C. G. (1) 15.000,00 złotych z tytułu zadośćuczynienia, odmawiając wypłaty jakiegokolwiek kwoty powódce B. T. (1). Powódki zakwestionowały stanowisko ubezpieczyciela i odwołały się od jego decyzji ten jednak po ponownej analizie sprawy nie zmienił swojego stanowiska.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódek na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe zaprzeczyło, że ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki zdarzenia z dnia 09 stycznia 1998 roku, wskazując iż powódki nie wykazały, iż sprawcą wypadku był ubezpieczony posiadający obowiązkowe ubezpieczenie OC zawarte ze stroną pozwaną. Ubezpieczyciel potwierdził jednocześnie, iż na etapie postępowania likwidacyjnego wypłacił na rzecz powódki C. G. (1) 15.000,00 złotych z tytułu zadośćuczynienia, odmawiając wypłaty świadczenia w stosunku do drugiej z powódek. W ocenie pozwanego ubezpieczyciela wypłacona C. G. (1) kwota w pełni rekompensuje ból i cierpienie po śmierci męża, a jednocześnie wyjaśnił iż odmówił wypłaty zadośćuczynienia powódce B. T. (1), gdyż nie wykazała że ze zmarłym bratem łączyła ją ponadprzeciętna więź emocjonalna uzasadniająca wypłatę jakiegokolwiek kwoty. Niezależnie od powyższego pozwany ubezpieczyciel podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, a także wskazał że w 1998 roku wypłacił na rzecz powódki C. G. (1) 75.000,00 złotych z tytułu odszkodowania za pogorszenia sytuacji życiowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 stycznia 1998 roku na terenie gminy F. na terenie Niemiec doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego śmierć poniósł J. G., mąż powódki C. G. (1) oraz brat powódki B. T. (1), który w chwili śmierci miał 40 lat. Sprawca tego zdarzenia R. H., kierujący pojazdem marki M. o numerze rejestracyjnym (...) posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowej- (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. R. H. wyrokiem nakazowym z dnia 01 września 1998 roku został skazany z powodu nieumyślnego spowodowania śmierci.

dowód:

- telefaks z dnia 23.01.1998 r., k.12-14;
- odpis skróconego aktu zgonu, k. 15;
- odpis skróconego aktu zgonu, k. 16-17;
- akta szkody, k. 64;
- pismo z dnia 14.06.1999r. wraz z tłumaczeniem, k. 80-82;
- decyzje strony pozwanej, 83-88;
- międzynarodowa karta ubezpieczenia samochodowego, k. 89.

Poszkodowany J. G. miał 6 braci i 7 sióstr, w chwili śmierci zamieszkiwał wraz z 37- letnią żoną powódką C. G. (1) i dwójką dzieci w P.. Powódka wraz z mężem byli zgodnym małżeństwem, prowadzili bogate życie towarzyskie, utrzymywali zażyłe relacje z krewnymi. J. G. był osobą o spokojnym usposobieniu, uczynnym, pracowitym, o wysokiej kulturze osobistej.

Poszkodowany wspierał powódkę w obowiązkach domowych (gotowanie, pieczenie, sprząatanie) oraz wychowywaniu dzieci. Mąż powódki poniósł śmierć w dzień jej urodzin, a przed dzień 17 rocznicy ślubu. Powódka po stracie męża stała się osobą wycofaną, płacziwą, przepełniał ją smutek, żal i przygnębienie. Powódka z uwagi na zły stan psychiczny korzystała z pomocy specjalistów i zażywała leki uspokajające (K.). Z uwagi na poroszenie sytuacji materialnej poszkodowana po stracie męża wyjeżdżała zarobkowo do W. oraz S. Z. w tym czasie opiekę nad jej dziećmi sprawowała

jej matka. Dzieci powódki silnie przeżyły stratę ojca. Córka zamknęła się w sobie, a syn powódki stał się skryty i małomówny. Powódka zorganizowała pochówek męża, co wiązało się z wyjazdem do N.. Tuż po wypadku odwiedzała cmentarz kilka razy dziennie. Obecnie celebrowała pamięć o poszkodowanym, odwiedza jego grób podczas wizyt w kraju, przywołuje wspomnienia, ogląda zdjęcia. Powódka nigdy ponownie nie wyszła za mąż.

B. T. (1) w chwili śmierci brata miała 35 lat, zamieszkiwała w C. wraz z mężem i dwójką dzieci. Powódka B. T. (1) utrzymywała stały kontakt z bratem, odwiedzali się regularnie, wspólnie spędzali święta i uroczystości rodzinne. Rodzeństwo wspierało się wzajemnie udzielając sobie rady, pomagając w opiece nad dziećmi, wspierając się finansowo. Powódka wspomina brata jako osobę, miłą, uczynną, pomocną, wrażliwą, uczuciową. Powódka uczestniczyła w pogrzebie brata, systematycznie odwiedza jego grób.

dowód:

- akta szkody, k. 61;
- przesłuchanie świadka W. M., k. 70v, e-protokół z dnia 31.10.2017r., 00:19-00:36;
- przesłuchanie świadka U. F., k. 71-71v, e-protokół z dnia 31.10.2017r., 00:37-00:52;
- przesłuchanie świadka E. T., k. 71v-72, e-protokół z dnia 31.10.2017r., 00:52-01:01;
- zeznania powódki C. G., k.72-73v, e-protokół z dnia 31.10.2017r., 01:04-01:43;
- zeznania powódki B. T., k. 93v, e-protokół z dnia 15.12.2017r., 00:10-00:19.

Powódka C. G. (1) zgłosiła stronie pozwanej zaistnienie zdarzenia szkodowego pismem z dnia 18 listopada 2016 roku, a powódka B. T. (1) pismem z dnia 05 stycznia 2017 roku. Strona pozwana decyzją z dnia 29 listopada 2016 roku przyznała powódce C. G. (1) 15.000,00 złotych z tytułu zadośćuczynienia. Decyzją z dnia 14 lutego 2014 roku strona pozwana odmówiła wypłaty zadośćuczynienia na rzecz powódki B. T. (1). Powódki odwołały się od decyzji ubezpieczyciela, który nie zmienił stanowiska w sprawie. Strona pozwana wypłaciła powódce C. G. (1) w 1998 roku 75.000,00 złotych z tytułu odszkodowania dla wdów i dzieci z tytułu pogorszenia sytuacji życiowej, a ponadto sfinansowała koszty pogrzebu, postawienia nagrobka oraz wypłacała rentę alimentacyjną dla dzieci.

dowód:

- zgłoszenie szkody z dnia 18.11.2016r., k. 18-20;
- decyzja z dnia 29.11.2016r., k. 21-22;
- zgłoszenie szkody z dnia 05.01.2017r., k. 23-25;
- pismo z dnia 14.02.2017r., k. 26-27;
- decyzja z dnia 23.03.2017r., k. 28-29;
- decyzje strony pozwanej, 83-88.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości w stosunku do powódki C. G. (1) i w części w stosunku do powódki B. T. (1).

W sprawie bezspornym było, że w dniu 09 stycznia 1998 roku mąż i brat powódek J. G. poniósł śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego, jak również to że strona pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłaciła na etapie postępowania likwidacyjnego powódce C. G. (1) 15.000,00 złotych z tytułu zadośćuczynienia za naruszenie dóbr

osobistych w postaci zerwania więzi rodzinnej i emocjonalnej oraz okoliczność, iż odmówiła wypłaty zadośćuczynienia drugiej z powódek B. T. (1). Strona pozwana podnosiła, że powódki nie wykazały, aby łączyła je z poszkodowanym szczególnie więź uzasadniająca inną decyzję ubezpieczyciela.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy powódki zasadnie żądają zasądzenia od pozwanego ubezpieczyciela kwot dochodzonych pozwem z tytułu zadośćuczynienia wobec śmierci ich krewnego w wyniku wypadku samochodowego wobec powyższych zarzutów oraz kwestionowania odpowiedzialności odszkodowawczej przez ubezpieczyciela, jak również mają na uwadze podniesiony zarzut przedawnienia.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że co do zasady istnieje możliwość przyznania zadośćuczynienia najbliższemu członkowi rodziny na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. za doznaną krzywdę, w związku z naruszeniem dobra osobistego jakim jest więź rodzinna, gdy śmierć nastąpiła na skutek deliktu, który miał miejsce przed 3 sierpnia 2008 roku, jak w niniejszej sprawie. Nadto wskazać należy, że wbrew stanowisku strony pozwanej powódki nie dość, że należą do grona najbliższej rodziny zmarłego, to także wykazały, iż pozwany ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki zdarzenia szkodowego z dnia 09 stycznia 1998 roku. O tym kto jest najbliższym członkiem rodziny decyduje bowiem faktyczny układ stosunków pomiędzy określonymi osobami, a nie formalna kolejność pokrewieństwa. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie za najbliższego członka rodziny uznać należy zarówno żonę, jak i siostrę J. G. z uwagi na ich relację ze zmarłym. Bez znaczenia pozostaje okoliczność, że powódka B. T. (1) w dniu wypadku miała własną rodzinę i nie zamieszkiwała ze zmarłym krewnym, na co wskazywała strona pozwana w decyzji odmownej jako okoliczność dyskwalifikującą przyznanie zadośćuczynienia. W ocenie Sądu jej więź emocjonalna oraz osobista ze zmarłym krewnym była silna i wykracza poza normalne kontakty rodzinne. Ponadto z przedłożonych dokumentów zawartych w aktach niniejszego postępowania oraz aktach szkody, a w szczególności z międzynarodowej karty ubezpieczenia samochodowego oraz dokumentacji wypadku wynika, że sprawcą w.w. zdarzenia drogowego był R. H., którego łączyła umowa OC zwarta ze stroną pozwaną, ale również okoliczność iż został on skazany wyrokiem z dnia 01 września 1998 roku za nieumyślne spowodowanie śmierci krewnego powódek. Za powyższym przemawia również postawa strony pozwanej na przestrzeni lat, która realizowała obowiązek odszkodowawczy wobec powódki C. G. (1), ponosząc koszty pogrzebu, wypłacając odszkodowanie za pogorszenie sytuacji życiowej, czy wreszcie zadośćuczynienie w wysokości 15.000,00 złotych. Co istotne zważywszy, że powódki wniosły przedmiotowe powództwo w dniu 27 lipca 2017 roku w sprawie nie doszło do upływu 20-letniego terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 442¹ § 2 k.c.

Dobrem osobistym naruszonym w wyniku zdarzenia szkodowego była więź powódek C. G. (1) i B. T. (1) z ich odpowiednio mężem i bratem J. G., która w następstwie przeprowadzenia postępowania dowodowego w niniejszym procesie została wykazana. W tych okolicznościach procedując w zakresie należnego powódkom zadośćuczynienia Sąd był zobligowany do rozważenia całokształtu okoliczności sprawy i ustalenia wysokości adekwatnej kwoty rekompensaty.

Zadośćuczynienie ma kompensować ból spowodowany śmiercią osoby bliskiej oraz przedwczesną utratę członka rodziny. Nie sposób wycenić krzywdy, bólu czy cierpienia po stracie osoby bliskiej dlatego każdy przypadek powinien być rozpatrywany indywidualnie z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności przez pryzmat dramatyizmu doznań osób bliskich zmarłemu, poczucia osamotnienia i pustki, cierpienia moralnego krzywdy psychicznej i emocjonalnej wywołanej śmiercią osoby najbliższej, rodzaju i intensywności więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, charakteru i rodzaju zaburzeń w prawidłowym funkcjonowaniu członków rodziny zmarłego, roli jaką w rodzinie pełniła osoba zmarłego, stopnia w jakim pokrzywdzony będzie umiał się znaleźć w nowej rzeczywistości i zdolności jej zaakceptowania. (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 3 czerwca 2011 r. III CSK 279/10, Lex nr 898254).

Sąd ustalając stopień krzywdy kierował się nie tylko subiektywnymi odczuciami powódek w tym zakresie, lecz także baczyl czy odczucia te usprawiedliwione są obiektywnymi okolicznościami. W piśmiennictwie zwraca się uwagę, że

indywidualne okoliczności danego przypadku, w szczególności wiek poszkodowanego, jego sytuacja rodzinna czy stopień wrażliwości powinny być brane pod rozwagę, lecz stosować należy wobec nich obiektywne kryteria.

Jak to wynika z przeprowadzonych dowodów, a w szczególności z przesłuchania samych powódek oraz trzech świadków, którym to relacjom Sąd daje wiarę w całości albowiem były logiczne i spójne, a strona przeciwna nie zaferowała dowodów na ich podważenie, każdą z nich łączyła silna więź rodzinna ze zmarłym. W przypadku B. T. (1) wynikała ona ze stałych i częstych wzajemnych kontaktów, wspólnego spędzania czasu, wspólnego przeżywania świąt oraz uroczystości rodzinnych. Rodzeństwo wspierało się wzajemnie radą, udzielało sobie pomocy w wychowywaniu dzieci, a także pomocy finansowej. O bliskiej relacji świadczy także okoliczność, iż mimo upływu niemal 20 lat od wypadku powódka pielęgnuje pamięć o zmarłym bracie i regularnie odwiedza jego grób. Procedując w zakresie zadośćuczynienia należnego powódce C. G. (1) Sąd doszedł do przekonania, iż zmarły mąż J. G. był ogniwem spajającym więzi rodzinne, a jego przedwczesna śmierć spowodowała ogromne negatywne zmiany w życiu powódki C. G. (1), która wówczas była młodą kobietą. Po tragicznej śmierci męża powódka miała problemy z odnalezieniem się w nowej rzeczywistości wobec czego korzystała ona z pomocy lekarskiej i zażywała leki uspokajające. Żona zmarłego z osoby towarzyskiej i pełnej energii stała się osobą smutną oraz wycofaną. Jej sytuacja życiowa zmieniała się diametralnie. Tworzyła z mężem zgodną kochającą się parę oraz wraz z dziećmi rodziną. Dzięki mężowi, jego troskliwością i zaradności powódka czuła się w pełni bezpieczna. To zmieniło się z chwilą jego śmierci, nie dość, że powódka utraciła najbliższą osobę oraz jej psychiczne wsparcie to jeszcze straciła bezpieczeństwo finansowe. Jej zły stan psychiczny oraz zmieniony nastrój był widoczny dla otoczenia i utrzymywał się przez co najmniej rok po wypadku. W tym okresie poszkodowana skupiła się na przeżywaniu żałoby po stracie męża. Jak sama wskazywała słuchana w sprawie nie była wtedy w stanie prawidłowo opiekować się dziećmi, gdyż koncentrowała się na wizytach na cmentarzu, gdzie była kilka razy dziennie. Powyższe odbiło się na relacji powódki z małoletnimi wówczas dziećmi, które stały się małowmne i wycofane. Jak wynika z twierdzeń świadków oraz samej powódki mimo upływu niemal 20 lat od wypadku nie pogodziła się ona ze stratą męża. Do chwili obecnej powódka emocjonalnie reaguje na wspomnienie J. G.. Sąd daje wiarę zeznaniom świadków, iż relacja powódki z mężem była bardzo zażyła. Zmarły wspierał powódkę w obowiązkach domowych, wychowywaniu dzieci, a także otaczał ją troską. To on utrzymywał rodzinę i dbał, aby żonie i dzieciom niczego nie brakowało. Dodatkowo wspierał powódkę w obowiązkach domowych takich jak gotowanie, czy mycie okien oraz chętnie opiekował się dziećmi i bawił z nimi. Po jego śmierci powódka utraciła poczucie bezpieczeństwa, które zapewniał jej zmarły mąż. Powódka i świadkowie wspominają J. G. jako osobę kochającą, miłą, uczynną oraz towarzyską. W tych okolicznościach bez wątplenia jego śmierć była wielkim szokiem i stratą dla powódki i jej dzieci. O szczególnej więzi powódki z mężem świadczy również okoliczność, iż powódka po jego śmierci nigdy nie wyszła ponownie za mąż, a także to że w sposób zauważalny trwale zmieniło się jej zachowanie. Świadkowie zgodnie podkreślali, że stała się ona osobą smutną, która utraciła radość życia. Powódka utrzymuje kontakty jedynie z nielicznymi znajomymi oraz członkami najbliższej rodziny, podczas gdy wcześniej chętnie udzielała się towarzysko. Jedynie konieczność utrzymania domu i wychowania dzieci sprawiły, że powódka podjęła pracę i powróciła do codziennego funkcjonowania. Powyższe jednak doprowadziło do tego, że wyjechała ona z kraju, aby podjąć pracę zarobkową, co również negatywnie odbiło się na jej relacjach z dziećmi, którymi w tym czasie opiekowała się matka powódki. Obecnie powódka mieszka i pracuje w N. Y., nie mniej wciąż pielęgnuje pamięć o zmarłym mężu odwiedzając jego grób podczas pobytu w P.. Wspomnienie J. G. jest żywe w jej rozmowach z powódką B. T. (1) i innymi członkami rodziny. Wobec powyższych ustaleń w ocenie Sądu zostało wykazane, iż w wyniku zdarzenia szkodowego doszło do zerwania szczególnej więzi emocjonalnej łączącej powódkę ze zmarłym mężem i bratem, który niewątpliwie był dla nich bardzo ważnym członkiem rodziny. Niewątpliwie strata krewnego jest niewymierna, a kwoty wypłacane z tytułu zadośćuczynienia mają jedynie na celu złagodzić doznane krzywdy. Sąd procedując w zakresie należnego powódkom zadośćuczynienia prócz w.w. okoliczności miał również na uwadze wiek poszkodowanego, dramatyczne okoliczności wypadku, charakter nagły zdarzenia, okoliczność że do wypadku doszło w dzień urodzin powódki, a przed dzień kolejnej rocznicy ślubu, a także odmienny rozmiar krzywdy powódek powstały na skutek śmierci krewnego. Zdaniem Sądu strata i cierpienie współmałżonki jest nieporównywalnie większa niż siostry, dlatego też Sąd dokonał różnicowania wysokości zadośćuczynienia należnego każdej z powódek. Ustalając wysokość należnego powódkom zadośćuczynienia Sąd miał także na uwadze, że powódka B. T. (1) po śmierci brata miała wsparcie swojego męża i dzieci, a także liczne rodzeństwa natomiast powódka C. G. (1) utraciła męża, który

stanowił filar jej dotychczasowego życia i który był dla niej ostoją bezpieczeństwa. C. G. (1) nie mając jeszcze 40 lat została wdową, mającą na utrzymaniu dwójkę dzieci, a nadto była bezrobotna. Jej jedynym wsparciem była matka, gdyż rodzeństwo męża również było pogrążone w smutku po stracie krewnego. Powyższe w sposób istotny wpływa na wysokość należnego powódcom zadośćuczynienia. W ocenie Sądu mając na uwadze odszkodowanie dotychczas wypłacone w postępowaniu likwidacyjnym oraz wysokość zadośćuczynienia (15.000,00 zł) adekwatną kwotą, którą powinien wypłacić pozwany ubezpieczyciel na rzecz powódki C. G. (1) jest należność w wysokości 65.000,00 złotych (pkt. I wyroku). Krzywda powódki B. T. (1) winna być natomiast zrekompensowana kwotą 10.000,00 złotych, o czym Sąd orzekł w pkt. III wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w związku z art. 817 k.c. Od kwoty 65.000,00 złotych Sąd uwzględnił odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 30 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, a od kwoty 10.000,00 złotych od dnia 15 lutego 2017 roku do dnia zapłaty, mając na uwadze upływ 30 dni od dnia zgłoszenia szkody oraz żądanie pozwu w tym zakresie.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt. II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., uznając stronę pozwaną za przegrywającą przedmiotową sprawę w całości w stosunku do powódki C. G. (1) natomiast w pkt. IV na podstawie 100 k.p.c. albowiem powódka B. T. (1) wygrała niniejsze postępowanie w 50 %.

Na koszty procesu poniesione przez powódkę C. G. (1) składały się: kwota 3.250,00 złotych z tytułu opłaty sądowej od pozwu, kwota 5.400,00 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwota 17,00 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa, łącznie 8.667,00 złotych.

Na koszty procesu poniesione przez powódkę B. T. (1) składały się: kwota 1.000,00 złotych z tytułu opłaty sądowej od pozwu, kwota 3.600,00 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, oraz kwota 17,00 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa, łącznie 4.617,00 złotych. Strona pozwana również poniosła koszty wynagrodzenia pełnomocnika profesjonalnego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w łącznej kwocie 3.617,00 złotych, dlatego też Sąd zniósł w tym zakresie koszty procesu i zasądził jedynie od strony pozwanej na rzecz powódki B. T. (1) kwotę 500,00 złotych z tytułu połowy opłaty od pozwu.

Wskazać należy, że w razie współuczestnictwa formalnego, jak w niniejszej sprawie do niezbędnych kosztów procesu poniesionych przez współuczestników reprezentowanych przez jednego pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym zalicza się jego wynagrodzenie ustalone odrębnie w stosunku do każdego współuczestnika (por. Uchwała SN z dnia 10.07.2015r., III CZP 29/15). Zważywszy na nieskomplikowany charakter sprawy oraz niewielki nakład pracy pełnomocnika Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika powódek o zasądzenie jego wynagrodzenia w wysokości podwójnej stawki minimalnej. W ocenie Sądu czynności podjęte przez pełnomocnika powódek były standardowe, jak w tego rodzaju sprawach, czyli ograniczały się do wniesienia pozwu, pisma procesowego i uczestnictwa w rozprawach. Charakter sprawy nie wymagał, aby pełnomocnik był zobligowany do podejmowania czasochłonnych czynności przygotowawczych, czy też podejmowania skomplikowanej polemiki merytorycznej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.